

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω Δ Α Ι,

ΚΑΙ

Α Λ Λ Ω Ν.

NEW YORK

1844

1844

ΑΙ ΤΟΥ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ο Δ Α Ι,

καὶ τὰ

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ,

καὶ

Ε Ρ Ι Ν Ν Α Σ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

Ε Δ Ι Ν Β U R G Ι,
Apud Hamilton, Balfour, & Neill.

M.DCC.LIV.

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

LECTORI.

EN, Lector, lepidum poëmatōn pugillum; ut vel ἐν παρὰδῶ te oblectes. Anacreontis sunt, aut Anacreontica. Maximam partem ad H. Stephani editionem et correctionem exhibentur. Si qua ulterius immutatio est facta ob metri discrepantiam aut locos corruptos, id fit, propius observatis veteris lectionis vestigiis. Accipe simul Sapphus et Erinnæ Lesbiarum odas, cum H. Stephani aut El. Andreæ versione iisdem numeris singulis respondente, et vale.

Εκ τῶν Παισανίων

ἐν τοῖς Ατλικοῖς.

ΤΟΥ Δὲ τῷ Ξανθίππῳ πλησίον
ἔσκηκεν Ανακρέων ὁ Τηϊός, πρῶ-
τος μετὰ Σαπφῶ τὴν Λεσβίαν,
τά πολλά ὧν ἔγραφεν ἐρωτικά
ποιήσας, καὶ οἱ τὸ σχῆμα ἔστιν,
οἷον ἄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο
ἄνθρωπος.

XAnthippo vero assistit Ana-
creon Teius, qui primus post
Lesbiam Sappho, magnam car-
minum suorum partem in expri-
mendis amoribus consumpsit:
habitus ejus est veluti hominis
per ebrietatem cantantis.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

εἰς Ἀνακρίοντα.

Φύσις ᾧ ἔνεσι καλὴ,
Φύσις ᾧ ἔνεσι κομψή,
Λαβίτω ποίημα καλόν,
Λαβίτω ποίημα κομψόν,
Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
Χαρίτων πνίον τε πασῶν.
Ἀχαρις δέ τις πεφυκώς
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνὴρ,
Μεθέτω ποίημα κομψόν,
Μεθέτω ποίημα τερπνόν.
Ἱερὸν γὰρ ἔστι Μυσῶν,
Ἱερὸν δὲ καὶ ἔστι Φοίβης.

Χαρίτων τε κ' Αφροδίτης.
Εάν ὦν ἐμοὶ ἀπειθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλως,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Αἶμα πᾶσιν ἡδὲ πάσαις,
Εμῆνεν ὦν τὰ ἱρά.

ΑΙ ΤΟΤ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω Δ Α Ι.

Εἰς λύραν.

ΘΕΛΩ λέγειν Ατρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἐρωῖα μῦνον ἤχῃ.
Ἡμεῖς νεῦρα πρῶν,
Καὶ τὴν λύρην ᾄπασαν·
Κάγῳ μὲν ἦδον ἄθλος
Ἡρακλῆος· λύρη δὲ

2 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ερωίας ἀνλεφώνει.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,

Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ

Μόνυς ἔρωϊας ἄδει.

β'. Εἰς γυναικάς.

ΦΥΣΙΣ κέρατα ταύροις,

Οπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,

Ποδωκίην λαγωῖς,

Λέυσι χάσμ' ὀδόντων,

Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκλόν,

Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,

Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα,

Γυναιξὶν ὅκ' ἔτ' ἔχεν.

Τί ὅν δίδωσι; κάλλος,

Αὐτ' ἀσπίδων ἀπασῶν,

Αὐτ' ἐλχέων ἀπάντων.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 3

Νικᾶ δὲ ἔ σίδηρον,
Καὶ πῦρ καλή τις ἔσα.

γ'. Εἰς Ερωτα.

Μεσονυχίοις ποδ' ὤραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἀρκίος ἤδη
Κατὰ χῆρα τὴν Βοώτη,
Μερόπων δὲ φῦλα παντα
Κέαται κόπῳ δαμέντα,
Τότ' Ερως ἐπισαθείς μεῦ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, δύρας ἀράσσει;
Κατὰ μεῦ σχίσαις ὀνείρους;
Ὁ δ' Ερως, ἀνοιγε, φησὶ,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δὲ, κατέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.

4 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ελέησα ταῦτ' ἀνέσας·
 Ἀνά δ' εὐθὺ λύχνον ἄψας
 Ἀνέωξα. καὶ βρέφος μὲν
 Ἐσορῶ, φέρον ᾧ τόξον,
 Πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.
 Παρὰ δ' ἰσίνην καθίσσας,
 Παλάμαισι χῆρας αὐτῷ
 Ἀνέθαλπον· ἐκ δὲ χαίτης
 Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
 Ο δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
 Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
 Τόδε τόξον, εἰ τι μοι νῦν
 Βλάβεται βραχεῖσα νευρῇ.
 Τανύει δὲ, καὶ με τύπλει
 Μῆσον ἤπαρ, ὥσπερ οἷσρος·
 Ἀνά δ' ἄλλεῖται καχάζων,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 5

Ξέγε, δ' ἔπε, συγχαρήθι·
 Κέρας ἄβλαβὲς μὲν ἐστὶ,
 Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

δ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΠΙ μυρσίναῖς τερέναις,
 Ἐπὶ λωλῖναις τε ποίαις
 Στορέσας, θέλω προπίνειν.
 Ὁ δ' ἔρως χιτῶνα δῆσας
 Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
 Μέθυ μοι διηκονεῖτω.
 Τροχὸς ἄρμαλος γὰρ οἶα,
 Βίोटος τρέχει κυλισθεῖς·
 Ολίγη δὲ κησόμεσθα
 Κόνις, ὅσέων λυθέντων.
 Τί σε δᾶί λίθον μυρίζειν;
 Τί δὲ γῆ χεῖν μάταια;

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εμέ μάλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις δὲ κραῖτα
 Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
 Πρὶν, Εἰρῶς, ἔκῃ μ' ἀπελθεῖν
 Τπὸ νερίερων χορείας,
 Σκεδάσαι θύλω μερίμνας.
 ἔ. Εἰς ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
 Μίξω μὲν Διονύσῳ.
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 Πίνωμεν αἶθρα γελῶντες,
 Ρόδον ὧ φέρισον ἄνθος,
 Ρόδον ἑίαιρος μέλημα.
 Ρόδα ἔθροισι τερπνά.
 Ρόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 7

Στέφεται καλοῖς ἴνλοις,
 Χαρίτεσσι συτχορεύων.
 Στέφον ἔν με, ἔ λυρίσσω.
 Παρά σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
 Μετὰ κήρης βαθυκόλπῃ,
 Ροδίνοισι σεφανίσκοις
 Πεπυκασμένος χορεύσω.

ς'. Εἰς τὸ αὐτό.

Στεράνης μὲν κροτάροισι
 Ροδίνης συναρμόσαντες,
 Μεθύομεν ἄβρὰ γελῶντες.
 Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κύρα
 Κατακίσσοισι βρεμονίας
 Πλοκάμοις φέρυσσά θυρσους
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Δδροχαίτας δ' ἅμα κῦρος

8 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Στομάτων ἀδύ πνεόντων,
 Κατὰ πηκλίδων ἀθύρων
 Προχέει λίγειαν ὁμφάν.
 Ο δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης
 Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῳ
 Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 Κῶμον μέτεισι χαίρων.

ζ'. Εἰς Ερωῖα.

Τακινθίῃ με ῥάβδῳ
 Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
 Εκέλευσε συντροχάζειν.
 Διὰ δ' ὄξεων μ' ἀναύρων
 Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
 Τροχάοντα πῆρεν ὕδρος.
 Βραδίῃ δὲ ῥινὰς ἄχρισ

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 9

Ανέβαινε, καὶ ἀπέσβην.

Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σέων

Απαλοῖς πλεροῖσιν, εἶπεν,

Σὺ μὲν ὃ δύνῃ φιλῆσαι.

ἦ, Εἰς τὸν ἑαυτῷ ὄνειρον.

ΔΙΑ νυκτὸς ἑγκαθεύδων

Αλιπορφύροις τάπησι,

Γεγανυμένος Λυαίῳ,

Ἐδόκην ἀκροῖσι τάρσοις

Δρόμον ὠκύν ἐκτανύειν,

Μετὰ παρθένων ἀθύρων.

Ἐπεκερτόμην δὲ παῖδες

Απαλότεροι Λυαίῳ,

Δακέθυμὰ μοι λέγοντες,

Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.

Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι

10 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.

Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων

Πάλιν ἤθελον καθεύδεν.

Δ'. Εἰς περισεράν.

Ερασμὴ πέληα,

Πόθεν, πόθεν πέτασσαι;

Πόθεν μύρων τοσούτων,

Επ' ἥeros θύσσα,

Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;

Τίς ἐστὶ σοὶ; μέλει δέ.

Ανακρέων μ' ἔπεμψε

Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,

Τὸν ἄρτί τῶν ἀπάντων

Κρατῦντα καὶ τύραννον.

Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη

Δαβῦσα μικρὸν ὕμνον.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 11

Εγὼ δ' Ἀνακρίοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα·
 καὶ νῦν οἷας ἔχεν
 Ἐπισολὰς κομίζω·
 καὶ φησὶν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσαν.
 Εγὼ δὲ, κῆν ἀφῆ με,
 Δύλη μενῶ παρ' αὐτῷ.
 Τί γὰρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὀρη τε καὶ κατ' ἀγρὸς,
 καὶ δένδρεσιν καθίζην,
 Φαγῶσαν ἀγρίον τι;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρίοντος αὐτῷ·
 Πλεῖν δέ μοι δίδωσι

12 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.

Πιῦσα δ' ἂν χορεύσω,

καὶ δεσπότην ἐμοῖσι

Πτεροῖσι συγκαλύψω.

Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ

Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.

Ἐχεις ἅπαντ', ἄπελθε·

Λαλιζέραν μ' ἔθηκας,

Ἀνθρώπε, ἤ κορώνης.

ἰ. Εἰς ἔρωτα κήρινον.

Ἐρωτα κήρινόν τις

Νηνίης ἐπώλει.

Εγὼ δὲ οἱ παρασάς,

Πόσιν θέλεις, ἔφην, σοι

Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι;

Ὁ δὲ εἶπε δωριάζων,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 13

Λάβ' αὐτὸν, ὅππότε λῆς.
 Ομῶς δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
 Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας.
 Ἀλλ' ὃ θέλω συνοικεῖν
 Ἐρωτι παντορέκτα.
 Δὸς ὦν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 Δραχμῆς καλὸν σύννευον.
 Ἐρως, σὺ δ' εὐθέως με
 Πύρῳσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακῆση.

ἰά. Εἰς ἑαυτὸν.

Λεγῶσιν αἱ γυναῖκες,
 Ἀνακρέων, γέρων εἴ·
 Λαβὼν ἔσοπλον, ἄθρει
 Κόμας μὲν ἔκ' ἔτ' ἕσας,
 Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.

14 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 Οὐκ οἶδα· τῦτο δ' οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
 Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

16'. Εἰς χελιδόνα.

ΤΙ σοι, θίλεις, ποιήσω,
 Τί, σοι, λάλη χελιδών;
 Τὰ ταρσά σευ τὰ κῦφα
 Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
 Ἡ μᾶλλον ἐνδοθὲν σευ
 Τὴν γλῶσσαν, ὥς ὁ Τηρεὺς
 Ἐκείνος, ἐκθερίξω;
 Τί μιν καλῶν ὀνείρων,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 15

Υποθρίαισι φῶναις,

Αφῆρπασας Βάθυλλον;

ιγ'. Εἰς ἑαυτὸν.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυθήνην

Τὸν ἡμίθηλυν Ἀτλιν

Ἐν ἔρεσιν βοῶντα,

Λέγουσιν ἐκμανῆναι.

Οἱ δὲ κλάρη παρ' ὄχθαις

Δαρνηφόροις Φοίβη

Λάλον πτόντες ὕδωρ,

Μεμνηότες βοῶσιν.

Εγὼ δὲ τῇ Λυαίᾳ

Καὶ τῇ μύρᾳ κορεσθεῖς,

Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,

Θείῳ, Δείῳ μανῆναι.

16 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

18'. Εἰς Ἐρωτα.

Θέλω, θέλω φιλεῖσθαι.

Ἐπειθ' Ἐρως φιλεῖν με.

Εγὼ δ' ἔχων νόημα

Λυβλον, ἔκ ἐπέσθην.

Ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας

καὶ χρυσέην φαρέτρην,

Μάχη με πρὸ καλῆτο.

Κάγ' ἄ λαβὼν ἐπ' ὤμων

Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,

καὶ δῦρα ἔβρισην,

Ἐμαρνάμην Ἐρωτι.

Ἐβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον,

Ὡς δ' ὑκέτ' ἔχ' οἰσῆς,

Ἡσχαλλεν ἑὶ ἐαυτὸν

Ἀφῆκεν εἰς βέλεμον.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 17

Μίσος δὲ καρδίας μευ
 ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσε.
 Μάτην δ' ἔχω βοήην·
 τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
 Μάχης ἔσω μ' ἐχέσης;
 ἰέ. Εἰς ἑαυτὸν.

Οὐ μοι μέλει Γύγαο
 Τῷ Σάρδεων ἄνακτος·
 οὐθ' αἰρέει με χρυσός,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
 Ἐμοὶ μέλει μύροισι
 Καλαβρέχειν ὑπὴν·
 Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 καλασέφειν κάρηνα.
 Τὸ σήμερον μέλει μοι·
 Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;

18 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ως ὅν ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,
 Καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,
 Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
 Μὴ νῦσος ἦν τις ἔλθῃ,
 Λέγῃ, σὲ μὴ δὲ πίνειν.

15'. Εἰς ἑαυτὸν.

ΣΤ μὲν λέγῃς τὰ Θήβης,
 Ο δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς,
 Εγὼ δ' ἑμὰς ἀλώσεις.
 Οὐχ ἵππος ὠλεσέν με,
 Ου τεζὼς, οὐχὶ νῆες·
 Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 Ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

15'. Εἰς ποτήριον ἀργυρεῖον.

ΤΟΝ ἀργυρον τορεύσας,
 Ἡφαιστὶ, μοι ποιήσον,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 19

Πανοπλίαν μὲν ὕχι.
 Τί γὰρ μάχαισι κᾶμοι;
 Ποτήριον δὲ κοῖλον,
 Οσον δύνῃ, βάθυνον.
 Ποίει δὲ μοι κατ' αὐτό,
 Μήτ' ἄσρα, μήθ' ἀμάξας,
 Μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
 Τί Πλειάδεσσι κᾶμοί,
 Τί δ' ἄσρασιν Βοώτῳ;
 Ποιήσον ἀμπέλους μοι,
 Καὶ βότρυας κατ' αὐτό,
 Καὶ χρυσέας πατῦντας,
 Ομῶ καλῶ Λυαίῳ,
 Ερωτὰ ἔχ' Βάθυλλον.
 ἢ. Εἰς τὸ αὐτό.
 ΚΑΛΗ τέχνα, τόρευσον

20 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εαρος κύπελλον ἡδύ·
 Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν
 Ροδὸν φέρουσιν ἄρην.
 Τὸν ἄργυρον δ' ἀπλώσας,
 Τερπνὸν ποίει ποτὸν μοι.
 Τελετῶν τι, σοὶ παραινῶ,
 Μὴ μοι ξένον τορεύσης,
 Μὴ φιυκτὸν ἰσόρημα.
 Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
 Βάκχον γ' εὖιον ἡμῖν.
 Μῦσις νάματος ἦ Κύπρις
 Τμενάϊοις κροτῆσα.
 Χάρασσ' Ἐρωτ' ἀνόπλον,
 Χαρίταστε ἔ γελώσας
 Τπ' ἀμπέλων πετήλοισι,
 Εὐβοτρυῶν, κομώσης·

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 21

Σύν δ' εὐπρεπῆς κόρηστέ,

Αν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

ιβ'. Εἰς τὸ δᾶν πίνειν.

Ἡ Γη μέλαινα πίνει,

Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μοι μάχεσθ', ἐταῖροι,

Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

κ'. Εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλη πότ' ἔσθῃ

Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,

Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη

Πανδιόνοσ χελιδών.

Εγὼ δ' ἔσοπῆρον εἶην,

22 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ὅπως αἰὲς βλέπῃς με.

Εγὼ χιτῶν γενοίμην,

Ὅπως αἰὲς φορῇς με.

Τδωρ θέλω γενέσθαι,

Ὅπως σὲ χρῶτα λύσω.

Μύρον, γύναι, γενοίμην,

Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.

Καὶ ταινίη δὲ μασῶν,

Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.

Καὶ σάνδαλον γενοίμην,

Μόνον ποσὶν πατῆν με.

κα. Εἰς ἑαυτὸν.

ΔΟΤΕ μοι, δότ' ὦ γυναῖκες,

Βρομίῳ πιῆν ἀμυσί.

Τπὸ καύματος γὰρ ἤδη

Προποθεὶς ἀνασενάζω.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 23

Δότε δ' ἀνθέων ἑκείνῃ,
 Στεφάνῃς δ' οἷς πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά μιν ἵπικαίει·
 Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων,
 Κραδίῃ, τινὶ σκεπάζω;

κβ'. Εἰς Βάθυλλον.

ΠΑΡΑ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
 Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον.
 Απάλας σείει δὲ χαίτας
 Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἱρεθίζει
 Πηγὴ ῥέουσα πεθῦς.
 Τίς ἂν ὅν ὄρων παρέλθοι
 Καταγώγιον τοιῦτον;

κγ'. Εἰς χρυσόν.

Ο Πλῆτος εἶγε χρυσῷ

24 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
 Ἐκαρτέρην φυλάττων·
 Ἴν' ἄν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 Λάβῃ τι, ἃ παρέλθῃ.
 Εἰ δ' ἴδὲ τὸ πρίασθαι
 Τὸ ζῆν ἔνεσι θνητοῖς,
 Τί ἃ μάτην σενάζω;
 Τί ἃ γόνυ προπέμπω;
 Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 Πιόντι δ' οἶνον ἡδύν,
 Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 25

κδ'. Εἰς ἑαυτὸν.

Επεὶ βροτὸς γ' ἔτεχθην
Βίωτ' ἄριστον ὀδεύειν,
Χρόνον ὃν παρῆλθον, ἔγνω,ν,
Ὀν ἔχω δραμεῖν, τίς οἶδε;
Μέθετ' ἄρ' με, φροντίδες· μοι
Τμῖν τε μηδὲν ἔσω.

Πρὶν ἐμὲ φθᾶσῃ τελευτᾷ,ν,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω,
Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίνῳ.

κε' Εἰς ἑαυτὸν.

ΟΤΑΝ πίω τὸν οἶνον,
Εὐδᾶσιν αἱ μέριμναι.
Τί μοι πόνων; γόων τί;
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανεῖν με δεῖ, μέλον πέρ·.

26 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 Πίωμεν ἔν τὸν οἶνον,
 Τὸν τῷ καλῷ Λυαίῃ.
 Σὺν τῷ πίνειν γὰρ ἡμᾶς,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι.

κς'. Εἰς ἑαυτὸν.

ΟΤΑΝ εἰς με Βάκχος ἔλθῃ,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι·
 Δοκῶν δ' ἔχεν τὰ Κροίσου,
 Θέλω καλῶς αἰδεῖν.
 Κισσοσεφῆς δὲ κεῖμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
 Οπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ.
 Μεθύοντα γὰρ με κεῖσθαι
 Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 27

κζ'. Εἰς Διόνυσον.

Ο Διὸς γε παῖς ὁ Βάκχος,

Ο λυσίφρων, Λυαῖος,

Οταν εἰς ἐμὰς φρένας γε

Εἰσέλθῃ μεθυδῶτας,

Διδάσκει με χορεύειν.

Εχω δὲ καὶ τι τερπνὸν

Ο τᾶς μέθας ἐρασᾶς·

Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς,

Τέρπει με κ' Αφροδίτα,

Καὶ πάλιν Θέλω χορεύειν.

κη'. Εἰς τὸ ἑαυτῷ ἑταῖραν.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄρισε,

Γράφε, ζωγράφων ἄρισε,

Ροδῆς κοίρανε τέχνης,

Απέβσαν, ὡς ἂν εἴπω,

28 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 Απαλὰς τε καὶ μελαίνας·
 Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δυνήται,
 Γραφε καὶ μύρβ πνεύσας.
 Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
 Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
 Ἐλεφάντινον μέτωπον.
 Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
 Διάκοπτε, μήτε μίσγε.
 Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 Τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
 Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαίνην.
 Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον·
 Ἀμα γλαυκὸν, ὥς Αθήνης·

Αμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
 Γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,
 Ροδα τῷ γάλακτι μίξας.
 Γράφε χεῖλος, ὅια Πειθῆς,
 Προκαλύμενον φίλημα.
 Τρυφερῷ δ' ἔσω γενεῖα
 Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ
 Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
 Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν.
 Τποποφύροισι πέπλοις.
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 Ολίγον, τὸ σῶμ' ἑλεγχον.
 Απέχει βλέπω γὰρ αὐτὴν.
 Τάχα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.
 κθ'. Εἰς Βάθυλλον.
 ΓΡΑΦΕ μοι Βάθυλλον οὕτω.

30 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸν ἑταῖρον, ὥς διδάσκω.
 Διπαρὰς κόμας ποίησον,
 Τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,
 Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
 Ελικας δ' ἑλευθερὸς μοι
 Πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς,
 Ἀφες, ὥς θέλωσι, κεῖσθαι.
 Απαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 Στεφέτω μέτωπον ὄφρυς
 Κυανωτέρῃ δρακόντων.
 Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,
 Κεκερασμένον γαλήνῃ·
 Τὸ μὲν ἐξ Ἀρπυίας ἔλκον,
 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
 ἵνα τίς τὸ μὲν φοβῆται,
 Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 31

Ροδινὴν δ', ὅποῖα μῆλον,

Χνοῖν ποίει παρήν.

Ερύθημα δ' ὥς ἂν αἰδῶς

Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.

Τὸ δὲ χεῖλος, ὑκέτ' οἶδα,

Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·

Απαλόν, γέμον τε πεθῶς.

Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς

Εχέτω λαλῶν σιωπῇ.

Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔσω,

Τὸν Αδώνιδος παρέλθων,

Ελεφάντινος τράχηλος.

Μεταμάζιον δὲ ποίει,

Διδύμας τε χεῖρας Ερμῆ

Πολυδεύκεος δὲ μηρῶς,

Διονυσίην δὲ νηδύν.

32 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Απαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
 Μηρῶν τὸ πῦρ ἔχόντων,
 Αφελῇ ποιήσον αἰδῶ,
 Παρίην δέλυσαν ἤδη.
 Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 Οτι μὴ τὰ νῦτα δῆξαι
 Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 Τί με δῆ πόδας διδάσκειν;
 Λάβε μισθὸν ὅσπον ἔπης.
 Τὸν Απόλλωνα δὲ τῦτον
 Καθειλὼν, ποίει Βάθυλλον.
 Ἦν δ' εἰς Σαμον πότ' ἔλθης,
 Γραφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ερωτα.

Αἱ Μῦσαι τον Ερωτα
 Δήσασαι σεφάνοισι

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 33

Τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυθήρῃα

Ζητῇ, λύτρα φέρουσα,

Λύσασθαι τὸν Ἐρωτα.

Κᾶν λύσῃ δὲ τις αὐτὸν,

Οὐκ ἔξῃσι, μενῇ δέ.

Δυλεύειν δεδίδαχται.

λά. Εἰς ἑαυτὸν.

ΑΦΕΣ με, τὴς θεῆς σοι,

Πιῖν, πιῖν ἄμυσί.

Θέλω, θέλω μανῆναι.

Ἐμαίνεται Ἀλκμαίων τε,

Χ' ὁ λευκόπυς Ορέσης,

Τὰς μητέρας κλανόντες.

Εγὼ δὲ μηδένα κλᾶς,

Πιῶν δ' ἔρυθρὸν οἶνον,

34 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εμαΐνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,

Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,

Καὶ τόξον Ἰφίτειον.

Εμαΐνετο πρὶν Αἴας,

Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων

Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.

Εγὼ δ' ἔχων κύπελλον,

Καὶ σέμμα τῷτο χαίταις,

Οὐ τόξον, ὅ μ' ἀχαιραν,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

λβ'. Εἰς τὴς ἑαυτῷ ἔρωτας.

Εἰ φύλλα ἅπαντα δένδρων

Ἐπίσσαι κατεπῆν,

Εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν

Τὸ τῆς ὕλης θαλάσσης,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 35

Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογισὴν.
 Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 Ἐρωτας εἴκοσιν θῆς,
 Καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους·
 Ἑπτα δ' ἐκ Κορίνθου
 Θῆς ὀρμαθῆς ἐρώτων·
 Ἀχαΐης γὰρ ἔσιν,
 Ὅτε καλαὶ γυναῖκες.
 Τίθει δὲ Λεσβίης μοι,
 Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
 Καὶ Καρίης Ρόδου τε
 Δισχιλίους ἔρωτας.
 Τί φης αἰὲ κ' ἐρασθεῖς;
 Οὐπὼ Σύρους ἔλεξα,
 Οὐπὼ πόθους Κανώβου,

36 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχέσης
 Κρήτης, ὅπῃ πόλεσσιν
 Ἔρως ἐποργιάζει.
 Τί σοι θέλεις ἀριθμῆν
 Τῆς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
 Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν
 Ψυχῆς ἐμῆς Ἐρωτας;
 λγ'. Εἰς χελιδόνα.
 ΣΤ μὲν, φίλη χελιδὼν
 Ἐτησίη μολῆσα,
 Θέρει πλέκει καλὴν·
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 Ἡ Νῆλον ἢ 'πὶ Μέμριν.
 Ἔρως δ' αἰὲν πλέκει μεν
 Ἐν καρδίῃ καλῇν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πλεῖται,

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 37

Ο δ' ὦόν ἐσιν ἀχμὴν,
 Ο δ' ἡμίλεπτος ἦδη.
 Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
 Κεχρηνότεων νεοτλῶν.
 Ερωτιδῆς δὲ μικρὸς
 Οἱ μέζονες τρέφουσιν.
 Οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς,
 Πάλιν κύουσιν ἄλλης.
 Τί μῆχος ἔν γένηται;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσούτης
 Ερωτας ἐκβοῆσαι.

λδ'. Εἰς κόρην.

ΜΗ με φύγης, ὀρῶσα
 Τὰν πολιὰν ἔθειραν·
 Μηδ' ὅτι σοι, πάρεςιν
 Λυθὸς ἀκμαῖον ὥρας,

38 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τάμὰ φίλτρα διώξης.

Ορα, καὶν σεφάνοισιν

Ὅπως πρέπει τὰ λευκά

Ρόδοις κρίνα πλακέντα.

λέ. Εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ ταῦρος ὕτος, ὦ παῖ,

Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·

Φέρει γὰρ ἅμφὶ νότοις

Σιδωνίην γυναῖκα.

Περᾶ δὲ πόντον εὐρὺν,

Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.

Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος

Εξ ἀγέλης ἐλασθεῖς.

Επλευσε τὴν θάλασσαν,

Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκείνος.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 39

λς'. Εἰς τὸ ἀναιμένως ζῆν.

ΤΙ με τῆς νόμης διδάσκεις.

Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;

Τί δέ μοι λόγων τοσούτων

Τῶν μηδὲν ὠφελόντων;

Μᾶλλον δίδασκε πίνειν

Απαλὸν ποτὸν Λυαίῃ·

Μᾶλλον δίδασκε παίζειν

Μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.

Πολιαὶ κάραν σέφουσι.

Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,

Ψυχὴν ὃ μὲ κάρωσον.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις.

Ο θανὼν ἔκ ἐπιθυμῆ

λς'. Εἰς τὸ ἔαρ.

ΙΔΕ, πῶς ἔαρος φανέντες

40 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Χάριτες ῥόδα βρύουσιν.

Ιδε, πῶς κῦμα θαλάσσης

Απαλύνεται γαλήνη.

Ιδε, πῦς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ιδε, πῶς γέρανος ὀδεύει.

Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν.

Νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.

Καρποῖς γαῖα προκύπτει.

Καρπὸς πρόκυψ' ἐλαίας.

Βρομίῃ σέφεται τὸ νᾶμα.

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα

Καθελῶν ἤνθισε καρπός.

λή. Εἰς ἑαυτὸν.

ΕΓΩ γέρων μὲν εἰμὶ,

Νέων πλέον δὲ πίνω.

Κἄν δέησῃ με χορεύειν,
 Σκῆπτρον γ' ἔχω τὸν ἄσκον,
 Νάρθηξ ὅδ' ἔδεν ἔστιν.

Ο μὲν θύλων μάχεσθαι,
 Παρέσι γάρ, μαχέσθω.
 Εμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
 Μελιχρὸν οἶνον ἠδὺν
 Φόρησόν ἐγκεράσσας.
 Εγὼ γέρων μὲν εἰμι·
 Σειληνὸν ἐν μέσοις δὲ
 Μιμύμενος χορεύσω.

λθ'. Εἰς ἑαυτὸν.

ΟΤ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τότε μευ ἦτορ ἰανθὲν
 Αἰγαιν' ἄρ, εἶπε, μύσας.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

42 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Απορίπτεται μέριμνα,
 Πολυρρόντιδες τε βυλαὶ
 Ες ἀλικτύπης ἀήτας.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος
 Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
 Δονέει μέθη γανώσας.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον
 Στεφάνης ἄνθεσι πλέξας,
 Επιθείς τε τῷ καρήνῳ,
 Μέλπω βίη γαλήνην.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
 Δέμας, ἀλκάλαις δὲ κύρην
 Κατέχων, Κύπριν αἰδῶ.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,

Ποκῦρτοισι κυπέλλοις
 Τὸν ἑμὸν νόον γ' ἀπλάσας
 Θιάσος μ' ἔτερψε κέρων.
 Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τόδε μοι μόνω τὸ κέρδος,
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.
 μ'. Εἰς Ἑρωτα.

ΕΡΩΣ ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτλαν
 Οὐκ ἔδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεῖς
 Τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε.
 Δραμὼν δὲ ἔπιτασθεῖς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ολωλα, μάτερ, ἔπιν,

44 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ολωλα, κα'ποθνήσκω.

Οφίς μ' ἔτυψε μικρὸς

Πτερωτὸς, ὃν καλῶσι

Μελίτλαν οἱ γεωργοί.

Ἄ δ' ἔπεν· εἰ τὸ κέντρον

Πονεῖ τὸ τᾶς μελίτλας,

Πόσον, δοκεῖς, πονῆσιν,

Ερως, ὅσους σὺ βάλλεις;

μά. Εἰς συμπόσιον.

ΙΛΑΡΟΙ πίωμεν οἶνον·

Αναμέλφομεν δὲ Βακχον,

Τὸν ἔφευρετὰν χορείας,

Τὸν ὅλας ποθῦντα μολπᾶς,

Τὸν ὁμότροπον γ' Ἐρωτι,

Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·

Δί' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,

Δι' ὃν ἡ χάρις τ' ἐτέχθη,

Δι' ὃν ἀμπαύετο λύπα,

Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.

Τὸ μὲν ἔν πῶμα κερασθὲν

Απαλοὶ φέρουσι παῖδες·

Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθὲν

Ανεμοτρόπῳ θυέλλῃ.

Τὸ μὲν ἔν πῶμα λάβωμεν,

Τὰ δὲ φροντίδος μεθῶμεν.

Τί γὰρ ἐσί σοι τὸ κέρδος

Οδυνωμένῳ μερίμναις;

Πόθεν, οἶδαμεν τὸ μέλλον;

Ο βίος βροτοῖς ἄδηλος.

Μεθύων θέλω χορεύειν,

Μεμυρισμένος δὲ παίζειν

Μετὰ καλῶν γυναικῶν.

46 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μελέτω δὲ τοῖς θεύασιν,
 Οσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον·
 Αναμέλφομεν δὲ Βάκχον.
 μβ' Εἰς ἑαυτὸν.

ΠΟΘΕΩ μὲν Διονύσῃ
 Φιλοπαίγμονος χορείας·
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφῆβῃ
 Μετὰ συμπότην λυρίζω.
 Στεφανίσκος δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
 Φιλέω, μάλισα πάντων.
 Φθόνον ἔκ οἷδ' ἐμὸν ἦτορ,
 Φθόνον ἔκ οἷδα δαίχτόν.
 Φιλολοιδόροις γλῶττις

Φεύγω βέλεμνα κῦφα.
 Στυγέω μάχας παροίνης
 Πολυκώμης κατὰ δαῖτας,
 Νεοθήλοισ δ' ἅμα κῦραις
 Τπὸ βαρεΐτῳ χορεύων,
 Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

μγ'. Εἰς τέτλιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέτλιξ,
 Οτι δένδρέων ἐπ' ἄκρων,
 Ολιγὴν δρόσον πεπωκώς,
 Βασιλεὺς ὅπως, αἶδεις.
 Σὰ γὰρ ἐςὶ κῆνα πάντα,
 Οπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 Χ' ὅποσα φέρουσιν ἄραι.
 Σὺ δὲ φίλτατος γεωργοῖς,
 Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων,

48 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
 Θέρειος γλυκὺς προφήτης.
 Φιλένσι μὲν σε Μῦσαι·
 Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 Τὸ δὲ γῆρας ἔσέ τέρει,
 Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
 Απαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε,
 Σχεδὸν ἔσθ' ὅμοιος,
 μδ'. Εἰς τὸ ἑαυτῷ ὄνειρον.
 ΕΔοκάν ὄναρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ο δ' ἔρως ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
 Εδιῶκε, καὶ κίχανεν.
 Τί δέλει ὄναρ τὸ δ' εἶναι;

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 49

Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
 Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
 Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

μέ. Εἰς τὰ τῷ Ἐρώϊος βέλη.
 Ο ἄνῆρ ὁ τῆς Κυθήρης
 Παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 Τὰ βήλη τὰ τῶν Ερώτων
 Εποίη, λαβὼν σίδηρον.
 Ακίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβῶσα·
 Ο δ' Ἐρως χολὴν ἔμισγε.
 Ο δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἠυτέλιζ' Ἐρωτος.
 Ο δ' Ἐρως, τόδ' ἔστιν, ἔπει,

50 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βαρύ. περάσας νοήσεις.

Ελαβεν βέλεμνον Ἀρης·

Υπεμεδίασε Κύπρις.

Ο δ' Ἀρης ἀνασενάξας,

Βαρύ, φησὶν· ἄρον αὐτό.

Ο δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησί.

μς'. Εἰς Ἔρωτα.

ΧΑΛΕΠΙΟΝ τὸ μὴ φιλῆσαι,

Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·

Χαλεπώτερον δὲ πάντων,

Αποτυγχάνειν φιλῶντα.

Γένος ὕδεν εἰς ἔρωτα·

Σοφίη, τρόπος πατῆται·

Μόνον ἄργυρον βλέπυσιν.

Απόλοιτο πρῶτος αὐτὸς

Ο τὸν ἄργυρον φιλήσας.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 51

Διὰ τῦτον ἔκ ἀδελφός,

Διὰ τῦτον ἔ τοκῆς·

Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.

Τὸ δὲ χῆρον, ὀλλύμεσθα

Διὰ τῦτον οἱ φιλῦντες.

μζ. Ἄλλο ᾠδᾶριον.

ΦΙΛΩ γέροντα τερπνόν,

Φιλῶ νέον χορευτάν.

Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,

Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,

Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

μή. Ἄλλο ᾠδᾶριον.

ΔΟΤΕ μοι λύρην Ομήρου

Φονίης ἄνευθε χορδῆς.

Φέρε μοι κύπελλα δισμῶν·

Φέρε μοι, νόμῳ κεράσσω,

52 . ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μεθύων ὅπως χορεύσω.
 Τὸ σῶφρονος δὲ λύσσης
 Μετὰ βαρβίτων αἰδῶν,
 Τὸ παροίνιον βοήσω.

μθ' Ἄλλο.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄριστε,
 Λυρικῆς ἄκβε Μύσης.
 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 Ἰλαράς τε ἔ γελῶσας·
 Φιλοπαίγμονας δὲ Βάκχας
 Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς·
 Ο δὲ κῆρος ἄν δύναιτο,
 Γράφε ἔ νόμους φιλῶντων.

ν'. Εἰς Διόνυσον.

Ο τὸν ἐν πόνοις ἀτερῆ,
 Νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,

Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων θεὸς κατῆλθε·

Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
Πότον ἄσονον κομίζων,
Γόνον ἀμπέλω τὸν οἶνον,
Πεπεδημένον γ' ὀπώραις
Επὶ κλημάτων φυλάτλων·
Ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἀνοσοὶ μένωσι πάντες,
Ἀνοσοὶ δέμας θεητὸν,
Ἀνοσοὶ γλυκύντε θυμὸν,
Ες ἔτῃς φανέντος ἄλλω.

νά. Εἰς δίσκον.

ΑΡΑ τίς τόρευσε πόντον,
Αρα τίς μανῆσα τέχνα
Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ.

54 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐπὶ νῦτα τῆς θαλάσσης,
 Ἀρα τὶς ὕπερθε λευκὰν
 Ἀπαλὰν χάραξε κύπριν
 Νόος ἔς θεὸς αἰρθεὶς,
 Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
 Ο δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν,
 Χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶσθαι,
 Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
 Αλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
 (Βρύον ὥς ὕπερθε λευκόν)
 Ἀπαλοχρόως γαλήνας
 Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
 Ροθιον πάροιθεν ἔλκει.
 Ροδέων δ' ὕπερθε μαζῶν,
 Ἀπαλῆς ἔνερθε δερῆς
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 55

Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὥς ἴοις ἐλιχθέν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Τπὲρ ἀργυρῷ δ' ὀχῶνται
 Ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
 Δολεροὶ νέον μέτωπων
 Ἔρος, Ἰμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
 Ἐπὶ κυμάτων κυβισῶν,
 Παρίης ἐς ὄμμα παίζει,
 Ἴνα νήχεται γελῶσα.

νβ'. Εἰς οἶνον.

ΤΟΝ μελανοχρῶτα βότρυν
 Ταλάροις φέροντες ἄνδρες,
 Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων,
 Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,

56 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μόνον ἄρσενες πατῦσι
 Σταφυλὴν, λύνοντες οἶνον,
 Μέγα τὸν θεὸν κροτῦντες
 Επιληνίοισιν ὕμνοις,
 Ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες
 Νέον ἐνζέοντα Βάκχον.
 Ον ὅταν πῆ γεραιὸς,
 Τρομεροῖς ποσὶν χορεύῃ,
 Πολιὰς τρίχας τινάσσων.
 Ο δὲ, παρθένον λοχήσας,
 Ἐρατὸς νέος μεθύσθαις,
 Απαλὸν δέμας χυθῆσαν,
 Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
 Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
 Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει
 Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ο δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
 Τότε μὴ δέλυσαν ἄγχει.
 Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 Μεθύων ἄτακτα παίζει.

νγ' Εἰς ῥόδον.

Στεφανηφόρον μετ' ἥρος,
 Μέλπομαι ῥόδον δέρεον.
 Συνέταιρ', ἄεξε μολπὴν.
 Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
 Τὸ δὲ καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
 Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
 Πολυανθέων ἐρώτων,
 Αφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
 Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 Χαρίεν φυτόντε μυσῶν,
 Γλυκὺ καὶ ποιῶντι πῆραν

58 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
 Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπην
 Μαλακαῖσι χερσὶ, κύφως
 Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
 Ὁ σοφῶ δὲ κ' αὐτο τερπνόν,
 Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
 Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
 Τί δ' ἄνευ ῥόδων γένοιτ' ἄν;
 Ροδοδάκτυλος μὲν ἦώς,
 Ροδοπήχες δὲ νύμφαι,
 Ροδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε καὶ νοσῦσιν ἀρκεῖ,
 Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 Τόδε καὶ χρόνον βιάται.
 Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας

Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.
 Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν.
 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 Δεδροσωμένην Κυθήρην
 Ελόχευε πόντος ἀφρῶ,
 Πολεμόκλονον τ' Αἰθήνην
 Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς·
 Τότε καὶ ῥόδων ἀγνητῶν
 Νέον ἔρνος ἦνθισε χθών,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
 Ῥόδον ὡς γένοιτο, νίκηταρ
 Επιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτόν ἄμβροτον Λυαίῳ.

60 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

νδ'. Εἰς ἑαυτὸν.

ΟΤ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
 Εσοῶ, πάρεσιν ἦθα·
 Τότε δὴ, τότε' ἐς χορεῖν
 Ο γέρων ἐγὼ πλεῖμαι.
 Περίμενόν με, κυθήβα,
 Ρόδα δὸς, θέλω σέφεσθαι·
 Πολιὸν δὲ γῆρας ἦκας,
 Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τίς
 Φερέτω ῥοάν ὁπώρας,
 Ἴν' ἴδῃ γέροντος ἄλκην,
 Δεδαηκότης μὲν εἶπῃν,
 Δεδαηκότης δὲ πίνειν,
 Χαριέντως δὲ μαῆναι.

νέ. Εἰς τῆς ἐρῶντας ῥῥάριον.

ΕΝ ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
 Καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
 Εγνώρισεν τιάραις.
 Εγὼ δὲ τῆς ἐρῶντας
 Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.
 Ἐχουσι γάρ τι λεπτόν
 Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Εἰς Ανακρέοντα.

Ανακρέων ἰδὼν με
 Ο Τήϊος μελωδός,
 Οναρ λέγων, προσῆπεν.
 Καὶ γὰρ δραμῶν πρὸς αὐτὸν
 Περιπλάκην φίλησας.

62 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,

καλὸς δὲ ἔφίλευνος.

Τὸ χᾷλος ᾤζεν οἶνον·

Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη

Ερως ἐχειραγώγει.

Ο δ' ἐξελὼν καρήνην

Εμοὶ σέφος δίδωσι,

Τὸ δ' ᾧ' Ανακρίοντος.

Εγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας

Εδησάμην μετώπῳ.

Καὶ δῆθεν ἄρχι ἔνυν

Ερωτος ὁ πέπαυμαι.

Εἰς ἔρωτα.

Στέφος πλίκων ποθ' εὔρον

Εν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα,

Καὶ τῶν πλεῶν καλῶσχαν

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 63

Εξάπλισ' εἰς τὸν οἶνον·
 Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν·
 Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
 Πτεροῖσι γαργαλίζει.

Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν.

Ἀδωνιν ἡ Κυθήρη
 Ως εἶδε κεκρὸν ἤδη,
 Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
 Ω χράν τε τὴν παρειὰν
 Ἀγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτήν,
 Εταξε τὴς Ερωτας.
 Οἱ δ' ἐυθέως ποτανοὶ
 Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
 Στυγνὸν τὸν ὕν ἀνευρον,
 Δῆσαν τε κατέδησαν.
 Χ' ὦ μὲν βρόχω κατὰψας,

64 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εσυρεν αἰχμάλωτον·
 Ο δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
 Ετυπλε τοῖσι τόξοις.
 Ο θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
 Φοβῆτο γὰρ Κυθήρην.
 Τῷ δ' ἔπεν Αφροδίτα,
 Πάντων κάχιζε θηρῶν,
 Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 Σὺ μὲ τὸν ἄνδρ' ἔτυφας;
 Ο θῆρ δ' ἔλεξεν ᾧδε,
 Ομνυμί σοι, Κυθήρη,
 Αὐτὴν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
 Καὶ ταῦτά μὲ τὰ δεσμά,
 Καὶ τῶςδε τῶς κυναγῶς,
 Τὸν ἄνδρ' αὖ τὸν καλὸν σευ
 Οὐκ ἤθελον παλάξαι·
 Αλλ' ὥς ἀγαλμ' ἐσῆδον,

ΑΝ
 Καί
 Τυμ
 Εμα
 Καί
 Τέτε
 Τέτε
 Τί γ
 Ερω
 Εἰ δ
 Καί
 Τόν
 Εἰπέ
 Τὰ
 Εκ τ
 Καί
 Καί
 Εκα

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 65

Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
 Γυμνὸν τὸν ἄχε μηρὸν
 Εμαινόμεν φιλᾶσαι,
 Καὶ μευ καλεσίναζε.
 Τύτῃς λαβῦσα Κύπρι
 Τύτῃς κόλαζε, τέμνε.
 Τί γάρ φέρω περισσὺς
 Ερωτικὺς ὀδόντας;
 Εἰ δ' ἔχει σοι ταδ' ἄρκῃ,
 Καὶ ταῦτ' ἐμῷ τὰ χέλη.
 Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
 Εἰπὲν τε τοῖς Ερωσι
 Τὰ δεσμά οἱ ἑπιλῦσαι.
 Εκ τῶδ' ἐπηκολύθει,
 Καὶ ὕλαν ἔκ ἔβαινε·
 Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
 Ἐκαίε τὺς ἑρωίας.

Πο

Πα

Μη

Αλ

Τα

Εκλ

Αρ

Ωκ

Πυ

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

Ι. Εἰς Ἀφροδίτην.

Ποικιλόθρον' Ἀθανάτ' Ἀφροδίτα
Παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαι σε,
Μή μ' ἄταισι, μή δ' ἀνίαισι δάμνα,
Πότνια, θυμόν.

Ἀλλὰ τῇ δ' ἔλθ', αἶπολε, καὶ ἔρωτα
Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἰίοις, ᾗς πολλάκ'
Ἐκλυες πατρός δὲ δόμον λιποῖσα
Χρύσειον ἦλθες,

Ἀρμ' ὑποζευξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον
Ὠκίεις στυθοὶ, πτέρυγας μελαίνας
Πυκνὰ δινεόντες ἀπ' ὠράν', αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.

Αἴψα δ' ἐξίκοντο. τύδ' ὦ μάκαιρα
 Μειδιάσας' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 Ἥρε', ὅττι δ' ἦν τὸ πέπονθα, κ' ὅτι
 Δεῦρο καλοῖμι.

Κ' ὅτ' ἐμῷ μάλις' ἐθέλω γενέσθαι
 Μαινόλῃ θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πεθῶ;
 Καὶ σαλινεῦσαν φιλότληα· τίς σ', ὦ
 Σαπφοῖ, ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αἶ φεύγει, ταχέως διώξει·
 Αἶ δὲ δῶρα μὴ δεχέτ', ἀλλὰ δώσει.
 Αἶ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
 Κ' ὅττι κελεύης.

Ἐλθέ μοι ἔ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 Ἐκ μεριμνᾶν ὅσα δέ μοι τελέσσαι
 Θνμός ἱμέρει, τέλεισον, σὺ δ' αὐτά
 Σύμμαχος ἔσσο.

II. Εἰς Κόρην.

Φαίνεται μοι κεῖνος ἴσος θεοῖσι,
 ἔμμεν' ἀνὴρ, ὅσις ἐναντίον τοι
 ἰζάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φώνη-
 σας ὑπακύν,

καὶ γελάσας ἱμερέεν· τό μοι τὰν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπ' ἰόασεν·

ὥς ἴδον σε, βρόγχον ἐμοὶ γὰρ αὐδᾶς
 οὐδὲν ἐδ' ἦκει.

ἀλλὰ καμμέν Γλῶσσ' ἔαγ' ἀν' ὅλεπλόν
 αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν·

ὀμμάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημι βομβεῦ-
 σιν δ' ἀκοαί μοι·

καδδ' ἰδρὼς ψυχρὸς χέεται τρόμος ὃ

πᾶσαν αἶρεῖ. Χλωροτέρη ὃ ποίας

ἐμμί· τεθνᾶναι δ' ὀλίγη δειοῖσα

φαίνομαι ἄπνης.

Χαῖρε

Χρυσ

Σεμν

Σοὶ

Κῦδο

Οφρα

Σᾶ δ

Στέρ

Σφίγ

ΕΡΙΝΝΑΣ.

Εἰς Ρώμην.

Χαῖρέ μοι Ρώμα, θυγάτηρ Ἀρης,
Χρυσεόμιλρε, δαΐφρων ἄνασσα,
Σεμνὸν ἅ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ολυμπον
Αἰὲν ἄθραυστον.

Σοὶ μόνῃ πρέσβισα δέδωκε μοῖρα
Κῦδος ἄρρήκτῳ βασιλήϊον ἀρχᾶς,
Οφρα κοιρανῆτον ἔχοισα κάρτος
Αγεμονευῆς.

Σᾶ δ' ὑπὸ ζεύγλα κρατερῶν λεπάδνων
Στέρνα γαίας ἢ πολιᾶς θάλασσας
Σφίγεται. σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
Ἀγία λαῶν.

Πάντα δὲ σφαλλῶν ὁ μέγιστος αἰὼν,
 Καὶ μελαπλάσσω βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
 Σοὶ μόνῃ πλησίον ἦρον ἀρχᾶς
 Οὐ μεταβάλλει.

Ἡ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κραίσεις
 Ἄνδρας αἰχμαλῆς μεγάλως λοχεύεις,
 Εὖσαχυν Δάμαίρος ὅπως ἀνείσα
 Καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ΤΕΛΟΣ.

ANACREONTIS,

SAPPHUS,

ET

ERINNÆ

CARMINA.

Interpretibus

HENRICO STEPHANO, et

ELIA ANDREA.

H

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

H. STEPHANI Versus, inter-
prete JO. CURTERIO.

Quibus indoles decora,
Quibus indoles venusta,
Capiant poëma pulchrum,
Capiant poëma comptum,
Veneres olens et omnes,
Charites olens et omnes.
Satus indole at maligna,
Veneres perosus et vir,
Fugiat poëma comptum,
Fugiat poëma gratum,
Sociis sacrum deabus,
Clario sacrumque Phæbo.

Mihi ni putes fidendum,
Manus hoc petens scelestā
Meritas deabus et diis
Dare possit illa pœnas
Quibus hæc dicata læsit.

ANACREONTIS

TEII CARMINA.

Eodem versuum genere, partim ab HENRICO STEPHANO, partim ab ELIA ANDREA expressa.

DE LYRA. H. St.

CANTEM libens Atridas,
Cantem libensq; Cadmum:

Sed barbiti mihi unum

Nervi sonant amorem.

Mutata nuper a me

Chelys fidesque cunctæ:

Jamque Herculis labores

2 ANACREONTIS

Canebam ; at illa contra
Sonabat usque amores.
Heroes ergo longum
Mihi valete posthac.
Nam barbiti mihi unum
Nervi sonant amorem.

DE MULIERIBUS. *H. St.*

Tauro, ferire cornu,
Equo, ferire calce,
Lepori, valere cursu,
Natura dat, leoni
Dentes liante rictu.
Pisces docet natare,
Aves docet volare :
Prudentiam viris dat,
At sceminis nequivit.

Quid ergo donat illis?
Decoram habere formam:
Pro parmulisque cunctis,
Pro lanceisque cunctis.
Quin siamma cedat illi
Ferrumque, si qua pulchra est.

DE CUPIDINE. *H. St.*

Nuper, silente nocte,
Quum jam rotatur ursa
Circa manum Bootæ,
Et corpus omne somnos
Fessum labore carpit,
Supervenit foresque,
Meas Cupido pulsat.
Quis tundit ostium, inquam,
Turbatque somniantem?

4 ANACREONTIS

Recluide (clamat ille),
 Fores, metumque pone ;
 Nam sum puellus, et per
 Illunem oberro noctem,
 Madens ab imbre totus.
 Ut audii hæc, misertus
 Accendo lumen, atque
 Meos recludo postes.
 Tunc conspikor puellum,
 Sed arcum habentem et alas,
 Sed pendulam pharetram.
 Foco admovetur a me,
 Manibus manus et ejus
 Foveo ut caleſcat, imbrem
 Et exprimo capillis.
 Ille, ut recessit albor,

C A R M I N A. 5

Probemus, inquit, arcum,
An læsus imbre nervus.
Statimque tendit illum,
Ferit et mihi sagitta
Medium jecur, quasi æstrum.
Tunc exilit cachinnans;
Aitque, gratulare
O hospes ecce, salvus
Meus quidem mihi arcus,
At cor tibi dolebit.

DE SEIPSO. *H. St.*

Teneris superque myrtis,
Super et virente loto
Recubans, bibam lubenter:
Religatus at papyro
Tunicam Cupido collo,

6 ANACREONTIS

Mihi poculum ministret.
 Rota nam velut curulis
 Properat volucris ætas;
 Tenuis jacebimusque
 Cinis, ossibus solutis.
 Tumulum quid est quod ungas
 Vel humo quod ebibenda
 Peritura dona fundas?
 Potius, manente vita,
 Roseas meo corollas
 Capiti ferasque odores:
 Mihi et evoces amicam.
 Etenim, priusquam ad orci
 Rapiar nigri choreas,
 Volo dissipare curas.

CARMINA. 7

DE ROSA. *H. St.*

Rosam amoribus dicatam
Sociemus ad Lyæum :
Foliis rosam decoram
Capiti revincientes,
Calices jocemur inter.
Rosa, honor, decusque florum :
Rosa, cura amorque veris :
Rosa, cælitum voluptas.
Roseis puer Cytheres
Caput implicat corollis,
Charitum choros frequentans.
Agedum ergo, me corona,
Pater o Lyæe, templis
Modulans tuis ut adstem:
Roseis comasque fertis

8 ANACREONTIS

Redimitus, atque pulchra
Comitante me puella,
Choreas et ipse ducam.

DE EADEM. *H. St.*

Roseis comas corollis
Redimita turba molles
Sociat jocos Lyæo :
Citharas et ad sonantes
Teneris puella plantis
Agitat choros, strepentem
Hederis geritque thyrsus.
Tenero at puer capillo
Simul ore suaveolenti
Sonat hîc modos canoros,
Simul et fides retentat.
Sed et aurea decorus

CARMINA.

9

Veniens coma Cupido,
Comitante cum Lyæo,
Comitante cum Cythere,
Senibus voluptuosam
Choream lubens frequentat.

DE AMORE. *H. St.*

Hyacinthino bacillo
Adigebat ad sequendum
Celeri Cupido cursu.
Salebrofa sed fluenta,
Fruticeta valliumque
Propere perambulantem
Pupugit latenter hydrus.
Mihi jamque sublibat
Cor ad ima naris usque;
Animamque reddidissem:

10 ANACREONTIS

Teneris mihi sed alis
Agitans Cupido frontem
Ait, ergo amare disce.

DE SUO SOMNIO. *E. A.*

Tyrio in tapete noctu
Facili fruens sopore,
Hilaratus ante Baccho,
Mihi cum puellularum
Grege lusitans videbar
Celeri volare cursu.
Ibi vero molliores
Pueri bono Lyæo
Mihi virgines ob illas
Probra rursus ingerebant.
Volui süaviari : at
Subito excitum relinquunt.

C A R M I N A. 11

Ita vero destitutus —
Repeto miser soporem.

DE COLUMBA. *H. St.*

Amabilis columba,
Unde, unde pergis, aut quo?
Tot unde nunc odores,
Huc advolans per auras,
Spirasque depluisque?
Eho, quid istud ad te?
Anacreon suum me
Huc misit ad Bathyllum,
Illum Bathyllum, ubique
Qui regnat imperatque.
Me parvulo Cythere
Addixit hymnulo illi.
Sic ergo Anacreon me

12 ANACREONTIS

Nunc utitur ministra :
 Et en vides ut ejus
 Iſtas fero tabellas,
 Brevique pollicetur
 Me liberam futuram.
 Veruntamen manu me
 Ut mittat, ejus uſque
 Manere ſerva malo.
 Nam quid neceſſe montes
 Circumvolare et agros,
 Et inſidere ramis
 Baccas edentem agreſtes ?
 At nunc mihi poteſtas
 Raptum ex Anacreontis
 Manu comeſſe panem :
 Vinum biboque ſolum

Quod ipsemet propinat.
Sin forte pota salto,
Pennis Anacreonta
Herum meis obumbro:
In ejus et reclinans
Me Barbitō, quiesco.
Hæc summa: jam valetō.
Tu me loquaciorem
Cornice reddidisti.

DE AMORE CEREIO. *E. A.*

Dum cereus cuidam
Venundatur Cupido,
Amice dicito, inquam,
Quanti indicas amorem
Istum mihi, politum
Opus tuum? ille vero

14 ANACREONTIS

Quanti velis, habe, inquit.
 At rem scias ut ipsam,
 Nil cereum ipse fingo,
 Sed ferre nolo amorem
 Domi, omnium appetentem.
 Da vero, da mihi, inquam,
 Drachmâ ; cubabit iste
 Mecum puer venustus.
 At tu statim, Cupido,
 Amabo fac caleſcam :
 Nam ſi negabis, ipſe
 Flammâ ſtatim liqueſces.

DE SEIPSO. *H. St.*

Dicunt mihi puellæ,
 Anacreon, ſenex es.
 Speculum cape, intueri

Nullæ ut comæ supersint,
Tibique glabra sit frons.
At, an comæ supersint,
Defluxerint an omnes,
Hoc nescio: sed illud
Certo scio, decere
Senem hoc magis vacare
Amoribus jocisque,
Quo mors magis propinquat.

AD HIRUNDINEM. *H. St.*

Quibus, loquax, quibusnam,
Te plectam, hirundo, pœnis?
Utrumne vis volucres
Alas tibi recidam?
Imam secemve linguam?
Tibi quod ille Tereus

16 ANACREONTIS

Fecisse fertur olim?
 Nam tu quid ante lucem
 Meas strepens ad aures,
 E somniis beatis
 Mihi rapis Bathyllum?

IN SEIPSUM. *El. An.*

Gallus furebat Atys
 In montibus Cybellen
 Magno sonans boatu:
 Nec non aquam bibentes
 Apollinis disertam
 Ripis Clari, furore
 Acti subinde clamant.
 Ego simul Lyæi,
 Nardi simul fragrantis
 Satur, simul puellis,

Libens, libens protervo
Præceps agor furore.

DE CUPIDINE. *H. St.*

Libet, libet jam amare.
Cupido me monebat
Ut amator esse vellem.
At ego insciens monenti
Parere negligebam.
Mox ergo sumpsit arcum,
Et auream pharetram,
Me prælio laceffens.
Ego vero, ut olim Achilles,
Lorica amictus, atque
Scuto minax et hasta,
Cum amore præliabar.
Jaciebat ille tela,

18 ANACREONTIS

Vertebam at ipse terga.
 Tandemque missili omni
 Quum destitutus esset,
 Ira æstuans jacet se
 In me, velut sagittam :
 Penetrans et in cor usque
 Medium resolvit artus.
 Scutum ergo nil juvat me :
 Nam cur petamur extra,
 Quum prælium sit intus?

DE SEIPSO. *H. St.*

Nil curo Sardiani
 Regni Gygen potentem.
 Auri nec appetens sum,
 Nec invidens tyrannis.
 Sed curo delibutam

Unguento habere barbam ;
Sed implicare curo
Meos rosis capillos.
Hodierna curo tantum :
Quis cras futura novit ?
Age ergo dum favet fors,
Ludo vaca et lyæo ;
Ne si quis opprimit te
Morbus repente dicat,
Ohe fatis bibisti.

DE SEIPSO. *H. St.*

Thebana bella cantas,
Trojana cantat alter :
Meas at ipse clades.
Me non eques pedesve,
Non perdidere naves :

20 ANACREONTIS

Aliud novum sed agmen,
 Dominæ insidens ocellis,
 Et inde tela mittens.

DE POCULO ARGENTEO.

Torno mihi labora
 Argentum, et inde finge,
 Vulcane, non quidem arma,
 (Nam quid Gradivus ad me?)
 Sed poculum mihi fac
 Quantum potes profundum.
 Insculpitoque in illo
 Non astra plaustrave ulla,
 Tristem nec Orionem :
 (Nam Pleiades quid ad me,
 Quid lucidus Bootes ?)
 Vitem sed et racemos

Insculpe, cumque Baccho
Uvas simul prementes
Cupidinem et Bathyllum.

DE EODEM. *E. An.*

Ars bella, delicatum
Scyphum mihi elabora
Argenteum: novum ver
Effinge, veris hora,
Hora rofas ferente,
Rofas quibus nec ulla
Mihi prior voluptas.
Id vero ubi explicaris,
Affinge potionem,
Dulcissimam sed illam:
Nefarium sacrorum
Ritum aufer exterum, nec

22 ANACREONTIS

Sit tristis ulla imago.
 Cælato vero nobis
 Prolem Jovis Lyæum.
 Dulcemque temperato
 Mystis Venus liquorem,
 Quæ nuptiis amica.
 Insculpe Amorem inermem,
 Et Gratias jocantes
 Vitis sacræ sub umbra,
 Pendentibus racemis
 Et pampino frequentis.
 His insuper venustos,
 Ni Phæbus ipse ludat,
 Addas velim juvencos.

BIBENDUM ESSE. *H. St.*

Fœcunda terra potat,

CARMINA.

23

Hanc arboresque potant.
Et potat æquor auras,
Phæbusque potat æquor,
Ipsumque Luna Phæbum.
Quid ergo vos sodales
Potare me vetatis?

AD PUELLAM. H. St.
Nioben stetitisse dicunt
Saxum ad fluenta Trojæ;
Pandionisque fertur
Hirundo facta quondam
Novis volasse pennis.
Speculum sed ipse fiam,
Ut usque specter a te.
Vestis, puella, fiam,
Ut usque gester a te.

24 ANACREONTIS

Liquor esse purus optem,
 Lavem tuos ut artus.
 Unguentum et esse molle,
 Artus tuos ut ungam.
 Aut sim monile collo,
 Strophium aut tuis papillis.
 Sim calceus, tua me
 Saltem terasque planta.

IN SEIPSUM. *El. An.*
 Date mi, date ô puellæ
 Cyathum, ut hibam, Lyæi,
 Quia me bibit quoque ipsum
 Calor aridus jam, et ægre
 Animam trahens anhelō.
 Date foscūlos Lyæi,
 Date ferta, queis calentem

Amo frigerare frontem.
Penitissimos amorum
Aliter tego calores,
Alioque condo corde.

IN BATHYLLUM. *E. A.*

Agedum, Bathylle, ad umbram
Siste, arborem virentem.
Agitat comasque molles :
Teneræ sonantque frondes,
Prope fons fluit perennis
Suadæ, strepente lympa.
Quis eo applicare nolit
Ubi viderit viator ?

DE AURO. *H. St.*

Si prorogare vitam
Vis ulla posset auri,

26 ANACREONTIS

Addictus usque et usque
 Auro forem aggerendo :
 Ut quando mors veniret,
 Accepto abiret auro.
 Sin comparare vitam
 Mortalibus nefas est,
 Quid conquerar, quid autem
 Lamenta vana fundam ?
 Si namque certa morti
 Me fata destinarunt,
 Quis restat usus auri ?
 Mero volo madere
 Inter meos sodales :
 Dulcem volo puellam
 Molli sinu fovere.

CARMINA. 27

DE SEIPSO. *E. A.*

Mortalis editus sum
Vitæ ad viam terendam :
Quantumque jam peregi
Cursum scio, at latet me
Quantum viæ supersit.
Tu vero abito cura,
Mecum tibi nihil sit :
Lætabor ante metam,
Jocabor, atque pulchro
Saltabo cum Lyæo.

IN SEIPSUM. *E. A.*

Mihi, bibendo vinum,
Ærumna dormit omnis.
Ad me quid attinet labor ?
Quid cura, quidve luctus ?

28 ANACREONTIS

Mors me manet, nolim licet.
 Vitæ juvat quid error ?
 Ergo merum bibamus,
 Pulchri merum Lyæi.
 Bibendo namque vinum
 Ærumna dormit omnis.

DE SEIPSO. *H. St.*

Ut me subit Lyæus,
 Tunc cura dormit omnis,
 Cræsumque sperno præ me:
 Dulcis repente nostro
 Erumpit ore cantus.
 Hedera comasque cingens,
 Proculco mente cuncta.
 Ad arma currat alter,
 Ad pocula ipse curram.

Puer ocyus scyphum da.
Nam præstat ebrium me
Quam mortuum jacere.

DE BACCHO. *E. A.*

Bacchus, puer Tonantis,
Liber pater Lyæus,
Dum pectus it sub imum,
Dulci rigans liquore,
Saltare perdocet me.
Nec vilis ebrioso
Mea est mihi voluptas.
Cum carmine atque plausu
Delectat alma Cypris :
Post illa salto rursus.

DE SUA AMICA. *H. St.*

Agedum perite pictor.

30 ANACREONTIS

Pinge ô perite pictor
 Rhodiæ magister artis :
 Absentem ut edocebo,
 Depingito mi amicam,
 Depinge mollicellos
 Primum nigrosque crines :
 Si fert et ipsa cera,
 Unguenta pingere olentes.
 Nigroque sub capillo,
 Genis abusque primis
 Frontem fac illi eburnam.
 Supercili nigrantes
 Discrimina nec arcus,
 Confundito nec illos :
 Sed junte sic ut anceps
 Divortium relinquo,

Quale esse cernis ipsi.
At ignis instar, ejus
Sit fulgurans ocellus :
Et glaucus, ut Minervæ,
Et pætus, ut Cytheres.
Nasum genasque pingē,
Lacti rosas remiscens.
Pithûs sit at labellum,
Quod osculum laceffat.
Intraque molle mentum,
Per colla lævia omnes
Sint gratiæ volantes.
At ultimum nitente
Illa induatur ostro.
Pateat tamen mihi pars
Cutis pusilla, totum

32 ANACREONTIS

Qua corpus arguatur.
 Quid plura ? eam ecce cerno.
 Loquère credo cera.

DE BATHYLLO. *H. St.*

Meos Bathyllum amores,
 Ut te docebo pingē.
 Nitidas comas fac illi,
 Intus quidem nigrantes,
 At aureas superne.
 Dehinc inordinatos
 Recolligens capillos,
 Permitte lege nulla
 Cincinnulos vagari.
 Teneram pilusque frontem
 Supercilii coronet
 Mage carulus dracone.

Oculus niger sit et trux,
Mixtus tamen sereno :
A Marte quod sit, illud :
At hoc quod a Cythere.
Ut hinc timore et hinc spe
Suspensa mens vacillet.
Roseum sit utque pomum
Lanuginosa mala.
Pudibundi et inferatur
Quantum potest ruboris.
Verum haud scio labellis
Quæ detur apta forma.
Sint blanda, plena Suadæ ;
Ut mixta sit loquaci
Taciturnitate cera.
Sit latus ipse vultus.

34 ANACREONTIS

Eburna præteribam
Adonidea colla.
Habeat deinde pectus
Manusque Mercuri ambas :
Femurque quale Pollux,
Ventremque ceu Lyæi.
Femurque molle supra,
Femur quod excutit ignes,
Volo simplicem esse pubem,
Jam cogitantem amores.
Sed ars tua est maligna
Dare quæ vetat videnda,
Potiora terga multo.
Quid opus pedes ut addam ?
Pretii quod exiges fer.
Sed Apollinem mihi istum

Refingito in Bathyllum.

Sin veneris Samum olim,

Fac Apollinem ex Bathyllo.

DE AMORE *E. An.*

Musæ florea vincla

Capto nuper Amori

Injecere coronas,

Vinctum dantque Decor.

Nunc autem Cytherea

Quærens munera præfert

Queis absolvat Amorem.

Sed quamvis redimatur,

Hærebit tamen illic,

Jam servire fuetus.

DE SEIPSO. *H. St.*

Sine haustibus Lyæum

36 ANACREONTIS

Sine hauriam profundis.
 Furere hunc volo furorem,
 Furebat olim Orestes,
 Furebat Alcæonque,
 Uterque matricida.
 At nemine ipse cæso,
 Leni mero sed hausto,
 Furere hunc volo furorem.
 Olim Hercules furebat,
 Quassans et Iphiteum
 Arcum, et trucem pharetram.
 Olim furebat Ajax,
 Ensem Hectoris coruscans,
 Septemplicemque parmam.
 At poculum ipse gestans
 Et has comis corollas,

CARMINA. 37

Non spiculum nec ensem,
Furere hunc volo furorem.

IN SUOS AMORES. *E. A.*

Tu si referre quicquid
In omnibus viretis
Ubique frondis extat,
Aut persequi recensens
Maris vales arenas,
Solut velim meorum
Logista sis amorum.
Primum quidem ex Athenis
Viginti habes amores :
His quindecim sed adde.
Deinde pone amorum
Agmen Corinthiorum.
Achaia est Corinthus,

38 ANACREONTIS

Formosæ ubi puellæ.
 Jam Lesbios referto
 Nobis, Ionas usque.
 Et Cariam Rhodumque :
 Bis mille sunt amores.
 Tantumne (ais) amasti ?
 Nondum Syros amores,
 Nondum tenes Canobi,
 Cretæve, cujus urbes
 Furens habet Cupido.
 Quid vis tibi referri
 Omnes supra Gadiras
 Et Bactrios et Indos
 Cordis mei calores ?

AD HIRUNDINEM. *H. St.*

Hirundo, tu quidem annis

Is singulis redisque.
Tu æstate nidulata,
Bruma soles latere,
Nilum petensve Memphin :
Amor sed usque nostro
In corde nidulatur.
Pullus fit unus, ales :
Hic conditur sub ovo,
Hic semiclusus extat.
Hiantiumque jugis
Pipitus est amorum.
Aluntque pipiones
Majusculi minores :
Hi rursus educati
Gignunt novos et ipsi.
Quid me, quid ergo fiet ?

40 ANACREONTIS

Nam turba tanta amorum est,
Ut jam tot, una lingua
Non possit explicare.

DE PUELLA. *H. St.*

Ne conspicata canos
Me fugeris puella :
Nec quod tibi color sit
Rosæ prior colore,
Spernas meos amores.
En aspice in corollis,
Rosis decenter alba
Ut lilia implicentur.

DE EUROPA. *H. St.*

Hunc ô puella taurum
Jovem puto esse quendam.
Nam vectat ecce dorso

Sidoniam puellam,
 Vastumque tranat æquor,
 Et findit ungula undas.
 At nullus uspiam grex,
 Abactus unde taurus
 Tranet nisi ille pontum.

DE VOLUP. BIBEND. *E. A.*

Quid rhetorum doces me
 Scita et necessitates?
 Orationibus quid
 Opus mihi tot istis,
 Quibus nihil juvamus?
 Potare me doceto
 Mollis merum Lyæi.
 Quin aurea doce me
 Ridere cum Cythere.

42 ANACREONTIS

Canis caput coronant :
 Aquam puer dato jam,
 Profunditoque vinum :
 Mentem mihi sopito.
 Nam mortuum teges me
 Brevi mora, sepultus
 Nil concupiscit unquam.

DE VERE. *H. St.*

Viden' ut ineunte vere
 Charites rosis abundant ?
 Viden' ut jam æquoris unda
 Posuit suum furorem ?
 Viden' ut jam nat anas, et
 Remeare ut incipiat grus?
 Pure ut refulgeat sol ?
 Nebulæ fugentur atræ ?

CARMINA. 43

Hominum nitent labores :
 Tellus parturit herbas :
 Termes olivæ exerit se :
 Bromii redimitur humor :
 Fronde sub omni folioque
 Fructus floret opimus.

IN SEIPSUM. *E. A.*

Ego senex quidem sum,
 Sed plus bibo juvenis.
 Siquando vero salto,
 Utrem juvat vibrare.
 Fastidioque thyrsus.
 Pugnare si quis optet,
 Fas esto, præliator.
 Cedo scyphum puer mi,
 Et melle temperatum

44 ANACREONTIS

Ac dulce funde vinum.

Ego senex quidem sum,

Saltabo vero ut olim

Silenus in popello.

IN SEIPSUM. *E. A.*

Ubi suave poto vinum,

Animo repente læto

Celebro novem Camœnas.

Ubi suave poto vinum,

Subito molesta cura et

Operosa consili vis

Rapidæ eunt in auras.

Ubi suave poto vinum,

Subito jocos resolvens

Roseas me agit per auras

Hilarem ebriumque Bacchus.

Ubi suave poto vinum,
Simul indui coronam
Manibus meis paratam,
Varioque flore textam,
Placidam celebros vitam.
Ubi suave poto vinum,
Liquido madens odore.
Lepidam et tenens puellam,
Venerem cano jocosam.
Ubi suave poto vinum,
Animum ut meum explicavi
Cyathi in modum repandi,
Thiaso frequente lætor.
Ubi suave poto vinum,
Proprium hoc meum est lucel-
Et id auferens abibo. [lum.

46 ANACREONTIS

Siquidem mori stat omnes.

DE AMORE. *H. St.*

Inter rosas Cupido

Apiculam jacentem

Non vidit, estque punctus.

Manumque fauciatus,

Mox ejulare cœpit.

Et cursitans volansque

Ad candidam Cytheren,

Heu occidi, occidi, inquit,

Vitamque, (mater) efflo.

En me minuta serpens

Pennata vulneravit :

Apem vocant coloni.

Tunc illa, Apis si acumen

Tantum facit dolorem,

Quantum dolere credis
Quos tu feris Cupido?

IN CONVIVIUM. *E. A.*

Hilari merum bibentes
Bromium patrem canamus.
Bromius chori repertor :
Bromium juvant canentes,
Bromium juvant jocantes,
Bromius Cupidini par.
Bromio talet Cythere,
Temulentia et per ipsum
Genita est, Charisque pulchra:
Per eum dolor sopitur,
Per eum quiescit angor.
Ubi poculum repletum
Pueri ferunt venusti,

48 ANACREONTIS

Fugit usque cura mixta
 Rapidis Noti procellis.
 Oneremur ergo vino,
 Cura et levemur omni.
 Tibi quid dolore prodest
 Et confici querelis?
 Quis enim futura novit?
 Sua cuique vita cæca est.
 Juvat uvidum Lyæo
 Agitare me choreas,
 Juvat et fragrantem olivo
 Decente cum puella
 Hilari vacare ludo.
 Quod adest molestiarum
 Sibi qui volent habento,
 Hilari merum bibentes

C A R M I N A. 49

Bromium patrem canamus,

AD SEIPSUM. *E. A.*

Cupio quidem jocos

Bromii choros requirens,

Amo vero cum juvencis

Fidibus canens bibensque :

Hyacinthinis corollis

Caput implicatus, ut cum

Teneris jocer puellis,

Amo maxime inter omnes.

Nihil invidere possum,

Neque nosse contigit mi

Livorem adhuc malignum.

Leviora tela linguæ

Fugio timens procacis.

Fugio execrorque semper

50 ANACREONTIS

Epulis citata festis
 Genialibusque bella :
 Ubi maxime choreas
 Vernante cum puella
 Cithara sonante plaudo.
 Juvat otium et quies me.

DE CICADA. *H. St.*

O ter quaterque felix
 Cicada, quæ supremis
 In arborum viretis,
 Roris parum ut bibisti,
 Cantare dulce gaudes,
 Reginam agens potentem
 Quodcunque conspicaris,
 Tuum est, quod arva gignunt,
 Quod sylva cunque profert.

Te amplectitur colonus,
Quod ejus in labores
Injuriosa non sis.
Colunt cicada te omnes,
Divina quod puteris
Ætatis imminentis.
Te diligunt Camœnæ,
Te diligitque phœbus,
Vocemque dat canoram.
Te non senecta carpit,
Festiva, terræ alumna,
Cantus amica, et omnis
Mali et doloris expers.
Ulla nec aucta carne,
Nec aucta sanguine ullo,
Ipsis abes parum a diis.

52 ANACREONTIS

DE SUO SOMNIO. *H. St.*

Videbar in quiete

Huc cursitare et illuc,

Humeros amictus alis :

Amor sed impiditus

Plumbo pedes tenellos,

Me persequensprehendit.

Sibi somnium quid hoc vult ?

Mihi quidem videtur,

Me plurimos amores

Fugisse jam implicatum,

Hærare in hoc sed uno.

IN CUPIDINIS SAGITTAS.

Veneris maritus olim

Ad Lemnios caminos

Amoribus sagittas

Dum cudit ære sumpto,
Hamosque melle dolci
Dum temperat Cythere,
Miscetque fel Cupido:
Mars prælio revertens
Quatiebat horridam hastam,
Tela elevans Amoris.
At Amor, Grave istud, inquit,
Fac, si libet periculum.
Mars accipit sagittam,
Venusque risit. ille
Vehementer ingemiscens,
Gravis, inquit: aufer illam.
Tibi serva, ait Cupido.

IN AMOREM. *H. St.*

Et non amare, durum est.

54 ANACREONTIS

Et est amare durum ;
 Durissima omnium res
 Amare, nec potiri.
 In amore negliguntur
 Imagines avorum :
 Mores jacent et artes.
 Solum intuentur aurum.
 Pereat male expetendi
 Qui primus autor auri.
 Hinc cura nulla fratris,
 Spernuntur hinc parentes:
 Hinc et cruenta bella,
 Quod maximum malorum est,
 Quicumque amamus, omnes
 Per hoc perimus unum.

S
C A R M I N A. 55

ALIUD ODARIUM. H. St.

Juvenis senisque festas
Video lubens choreas.
Senex at in choreis,
Senex quidem est capillis,
Juvenis sed usque mente est.

ALIUD. E. A.

Age, da lyram mi Homeri,
Ubi chorda abest cruenta.
Age da scyphos sacrarum
(Volo temperare) legum :
Ut humum ebrius laceffam,
Pede verberans soluto :
Citharaque concinente,
Rabie furens modesta
Temulenta verba fundam.

56 ANACREONTIS

ALIUD. E. A.

Age pictor optime, audi
 Lyricæ modos Camœnæ.
 Berecynthiasque vento
 Minime suo sonantes.
 Age, tibias jocosas
 Penitus relinque Bacchis.
 Age, pingere civitates
 Hilaras, nec absque risu.
 Modo vero cera possit,
 Etiam suas amantum
 Mihi pingere sanctiones.

IN BACCHUM. E. A.

Laboribus valentem,
Nec amoribus paventem,
 Lepidum in scyphis choreutem

Faciens deus revenit :
Homini meros amores,
Hilarum ferens temetum,
Genitrice vite natum,
Acinis in ebriosis
Cohibens adhuc revinctum.
Ut ubi sit uva secta,
Vigeamus absque morbo,
Vigeamus usque membra,
Vigeamus usque mentem :
Redeunte donec anno
Redeat novus Lyæus.

DE DISCO HABENTE VE-
NEREM. *H. St.*

Mare sensit ergo cœlum,
Aliquo arti et furore

58 ANACREONTIS

Coalescit unda disco.
Pelagi super profunda,
Alicujus ad deos mens
Penetravit ergo sculpens
Teneramque candidamque
Venerem, deûm parentem.
Oculis sed ille nostris
Sine veste dat videndam :
Tegit unda nilque prorsus
Nisi quod nefas videri.
Superextat alga tanquam
Maris in serenitate,
Dea nuda sic pererrat.
Super et natare quum vult,
Trahit ante corpus undam :
Secat inde fluctus ingens

Roseis deæ quod unum
Supereminet papillis,
Tenero subestque collo.
Medio deinde sulco,
Quasi lilium implicatum
Violis, renidet illa
Placidum maris per æquor.
Choreis frequensque delphin
Ibi marmor est fatigans,
Humeris vehens Amorem
Pariter Cupidinemque,
Quatientem utrumque risu
Juvenile cor dolofo.
Salit ipse piscium grex
Ibi cærulas per undas,
Paphiæque lusingando

60 ANACREONTIS

Lateri natantis hæret.

DE VINO. *E. A.*

Calathis nigros racemos

Juvenes viri resectos

Humero super valente

Lepidæ et ferunt puellæ;

Sed ubi in lacum dederunt,

Referunt pedem puellæ,

Maribus premuntur uvæ.

Pedibus merum resolvunt

Bromium viri canentes;

Lacus et repletur hymnis.

Juvat hos videre dulcem

Doliis novum Lyæum,

Ubi fervet ille, apertis.

Simul hunc fenes biberunt,

C A R M I N A. 61

Tremuli choros celebrant
 Pedibus, vibrantque canos.
 Speculatus at puellam
 Juvenis decens venustam
 Petit abditus sub umbra
 Tenerum in latus jacentem,
 Graviterque consopitam,
 Ibi eam Cupido mulcens,
 Suadet facem malignus
 Violare nuptialem.
 Juvenem tamen repellit
 Mulier, nec audit illum.
 At ubi nihil valere
 Sua sentit ille verba,
 Subigit pati misellam.
 Siquidem ebrius Lyæus

62 ANACREONTIS

Petulante cum juventa
Ita ludit insolenter.

DE ROSA. *H. St.*

Cum vere pater florum
Socianda laus rosarum.
Rosa, flos odorque divûm :
Hominum rosa est voluptas.
Decus illa Gratiarum
Florente amoris hora.
Rosa, suavium Diones,
Rosa, opus laborque vatum,
Et amica planta Musis.
Est grata colligenti,
Licet ante spina pungat
Mordacibus rubetis.
Est grata eam foventi

Manu subinde molli.
Eadem decens coronis.
Et expetita mensis,
Solennibusque Bacchi.
Rosis quid absque fiat?
Aurora nonne fertur
Rosea manu decora?
Roseisque nonne Nymphæ
Spectabiles lacertis?
Rosicolor ipsa Cypris
Vocitata nonne doctis?
Quid plura? nonne multis
Medicina certa morbis?
Defendit hæc sepultos,
Hæc tempori resistit:
Hujus senecta suavem

64 ANACREONTIS

Servat juventæ odorem.

Sed quæ rosæ origo ?

Quum cæculis ab undis

Sale roscidam Cytheren

Spuma edidit profundi,

Jovisque quum Minerva

Et vertice exilivit

Armata scuto et hasta :

Tunc nobilis rosarum

Stirps edita est beato

Terræ sinu, venustus

Miræque foetus artis.

Superumque turba divûm,

Rosâ ut esset, irrigantes

Nectar suum, e rubeto

Insigne procrearunt

Germen patris Lyæi.

DE SEIPSO. *H. St.*

Juvenum frequens ut agmen

Tueor, repuberasco

Ego, tum, licet senex sim,

Alacer volo ad choreas.

Juvenesce quæso mecum,

Fer et huc rosas: corollis

Caput implicem libenter.

Procul at procul senectæ,

Juvenes apud jocosis

Juvenabor in choreis.

Propere mihi Lyæi

Ades afferens liquorem:

Validum senemque cerne,

Lepideque conjocantem,

66 ANACREONTIS

Lepideque combibentem,
Lepideque confurentem.

DE AMATORIBUS ODA-
RIUM. *H. St.*

Equi solent inustum
Coxis habere signum,
Parthique de tiaris
Plerumque noscitantur:
At intuentem amantes
Mox noscitantur a me.
Nam nescio quod omnes
Signum solent minutum
Inustum habere cordi.

DE ANACREONTE. *H. St.*

Per somnum Anacreon me
Poëta conspicatus

Salutat advocatque.
Contendo cursum ad illum,
Amplector osculorque.
Erat quidem ille pulcher,
Sed canus: ille pulcher,
Et deditus Cytheræ.
Labella vinum olebant,
Ducebat et trementem
Illum manu Cupido.
Is vertici corollam
Demptam suo mihi dat,
Olentem Anacreontem:
Qua stultus impedi
Meam repente frontem.
A quo die profecto
Amore non vacavi.

68 ANACREONTIS

IN AMORUM.

Interp. Philippo Melanchthone.

Quum necerem corollam,
Inter rosas repertum
Cupidinem prehendi
Ala, meroque mergens
Una imbibere procacem :
Nunc ille sævit imis
Puer mihi in medullis.

DE MORT. ADONIDE. *H. St.*

Adonin ut Cythere
Jam vidit interisse,
Horrentibus capillis,
Pallentibusque malis,
Cupidines vocavit,
Adducerent ut aprum.

Illi statim volucres
Percursitantque sylvam
Et incidunt in illum :
Ligantque vinciuntque.
Collo dat hic catenas,
Captivus ut trahatur :
Adurget ille pone,
Et terga cædit arcu.
Aper gradu it tremente,
Ut Cyprin expavescens.
Quæ sic feræ loquuta est,
Femurne pessima istud
Es ausa vulnerare,
Mei femur mariti ?
Respondet illa paucis,
Juro tibi Cythere

70 ANACREONTIS

Per te et tuum maritum,
 Et has meas catenas,
 Venantiumque turbam hanc;
 Bellum tuum maritum
 Ferire non volebam :
 Sed pulchritudo fecit,
 Nitens imago tanquam,
 Ut impotens ab æstu,
 Nudum femur furore
 Tenerer osculandi.
 Hos tu revelle Cypri,
 Hos punias fecesque :
 Nam quid gero sine usu
 Dentes amore captos ?
 Contenta non es illis ?
 Et hæc revelle labra.

Sed est miserta Cypris,
Cupidinesque jussit
Hunc liberare vinclis :
Comes fuit deinde,
Sylvamque non petivit,
Et ignibus propinquans
Dentes adussit illos
Amore qui flagrant.

SAPPHUS.

Interprete ELIA ANDREA.

I. *In Venerem.*

Sedibus gaudens variis, dolisque,
O Jovis proles Cypri sempiterna,
Confici ne me patiaris, oro,
Diva dolore.

Huc ades tandem, precibus vocata
Si meis unquam celer affuisti.
Teستا me propter quia sæpe linquis
Aurea patris :

Et venis curru properante vecta :
Te nigris ad me tenues per auras
Passeres alis agiles ferebant
Æthere ab alto.

Hic jugales vix tibi sunt soluti,
 Ore quum tu me, dea, sempiterno
 Incipis, ridens, animum rogare

Quæ mala tangant:

Cur vocem te, quid mihi tum furenti
 Maxime poscam fieri, quis autem
 Serviat captus mihi. Quis laceffit

Te mea Sappho?

Si fugit nunc te, cito persequetur:
 Accipit nunquam? dabit usq; dona:
 Non amat te nunc? at amabit et
 quod- cunque jubebis.

O favens adsis quoq; nunc, meumq;
 Libera curis animum molestis.
 Adjutrix, oro, mihi sis in omni

Fortis amore.

II. *Catullo et Steph. interp.*

Ille mi par esse deo videtur,
Ille, si fas est, superare divos,
Qui sedens adversus identidem te
Spectat, et audit

Dulce ridentem: misero quod omnes
Eripit sensus mihi. Nam simul te
Cypria aspexi, nihil est super mi
Quod loquar amens.

Lingua sed torper, tenues sub artus
Flamma demanat, sonitu suo pte
Tinniunt aures, gemina et teguntur
Lumina nocte.

Manat et sudor gelidus, tremorque
Occupat totam: velut herba, pallent
Ora: spirandi neque compos, orco
Proxima credor.

ERINNÆ LESBIÆ

ODE in laudem ROMÆ. *H. St.*

Martis o proles mihi Roma salve,
Auream bellis decorans coronam,
Quæ vel in terris stabiles olympi
Incolis arces.

Hoc dedit soli tibi parca munus,
Sceptra quod gestas labefacta nunq;
Imperatricis tua quo potestas
Cuncta gubernet.

Vinculis ponti sinuosa terga,
Atque telluris validis coërces :
Et statum servant, moderare quotquot,
Oppida firmum.

Ipſa, quæ gaudet dare cuncta peſſum
Reſq; transformans hominum vetuſtas
Implet æternum tua ſola ventis
Regna ſecundis.

Namq; præcunctis ſobolem valentem
Procreas, bellis habilem : feraxque
Non Ceres ſpicis magis, ipſa quam ſis
Prole virorum.

F I N I S.

